

K A M I O L A N I A
Z I A M S O z a c i o w M i k o ł o w i e
W P E Y N I E N I E D R U G A
18. 01. 2016
L. dz. 354 P. 03019 PM

Mikołów, 15 stycznia 2016 r.

RP
18012016

Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o.
ul. Kolejowa 4
43-190 Mikołów

WNIOSEK

O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY

Na podstawie art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2014 r., poz. 782 z późn. zm.), w imieniu własnym wnoszę o ponowne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem decyzji z 14 grudnia 2015 r., odmawiającej udostępnienia informacji publicznej odnośnie wynagrodzenia wypłacanego za obsługę prawną.

UZASADNIENIE

W wyniku złożonego wniosku o udostępnienie informacji publicznej w wydanej decyzji odmówiono udostępnienia informacji o ponoszonych wydatkach na obsługę prawną.

Przedmiotowa decyzja nie powinna zostać wydana. Informacja o ponoszonym wynagrodzeniu z tytułu świadczenia obsługi prawnej nie podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy. Przyjęta argumentacja jest kompletnie chybiona.

M. Jabłoński zauważa: *„Rzeczywiste istnienie społeczeństwa obywatelskiego możliwe jest bowiem tylko wtedy, gdy obywatel jest świadomy tego, co jest przedmiotem działalności państwa, jego organów oraz funkcjonariuszy, którym przecież przyświeca precyzyjnie zdefiniowany cel, jakim jest „dobro wspólne”. Z tego też punktu widzenia nie ma społeczeństwa obywatelskiego wtedy, gdy obywatel nie ma możliwości pozyskania odpowiedniej informacji lub gdy nie istnieją demokratyczne procedury temu służące (M. Jabłoński, Społeczeństwo obywatelskie a konstytucyjne prawo dostępu do informacji publicznej w: Dziesięć lat Konstytucji RP, red. E. Dulewicz, H. Zięba-Załużka, Rzeszów 2007).*

Ograniczenie szeroko rozumianego prawa do informacji o działalności organów władzy publicznej zarysowała sama Konstytucja RP w art. 61 ust. 3. W zakresie wskazanego przepisu w doktrynie wskazuje się: *uznać trzeba, że konstrukcja tej regulacji nie zostawia wątpliwości, że jawność*

w sprawie działalności organów władzy publicznej jest zasadą, a jej ograniczenia stanowią wyjątek. W ocenie Trybunału Konstytucyjnego przepisy ustaw, o których mowa w ust. 3 art. 61 Konstytucji, współwyznaczają jednak zakres materialny prawa do informacji. Przepisy te mogą bowiem zawęzić zakres określonego bezpośrednio w Konstytucji prawa, ale istotne jest, że dopuszczona możliwość zawężenia konstytucyjnie wyznaczonego zakresu jest dopuszczalna tylko ze względów wymienionych w tym artykule, zaś ograniczenie takie nastąpić może wyłącznie w drodze ustawy (G. Rydlewski, P. Szustakiewicz, K. Golat, Udzielanie informacji publicznej przez administrację publiczną. Teoria i praktyka, Warszawa 2012).

Należy również zauważyć, iż art. 61 ust. 3 Konstytucji RP stanowi niejako *lex specialis* w stosunku do generalnej normy ograniczającej konstytucyjne wolności i prawa – art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Wynika z tego, iż w sposób węższy rozumiane są przesłanki ograniczające, natomiast elementy składające się na tzw. test proporcjonalności (konieczność, niezbędność oraz proporcjonalność sensu stricto) pozostają aktualne w zakresie rozumienia art. 61 Konstytucji (zob. A. Gryszczyńska, Podstawy prawne ograniczeń jawności w Polsce w: *Jawność i jej ograniczenia*, Tom VI *Struktura tajemnic*, Warszawa 2014).

W przedmiotowej sprawie strona przeciwna zupełnie nie zważyła, które z praw może mieć pierwszeństwo. Uznała, iż wyłączenie jawności na podstawie klauzuli poufności wbrew treści art. 35 ust. 1 ustawy o finansach publicznych jest zasadne. Już samo podpisanie takiej klauzuli stanowi naruszenie prawa.

Rzecznik Praw Obywatelskich wskazał w jednym ze swoich wystąpień: *Z uwagi na powyższe w przedmiotowej sprawie organ był zobowiązany, w ocenie Rzecznika, do udostępnienia wnioskodawcom kserokopii umów zawartych z kancelariami prawnymi. Ponadto udostępnienie treści umów nie wymaga przetworzenia informacji w żaden sposób, organ jest więc zobowiązany do ich udostępnienia bez względu na interes prawny lub faktyczny* (Pismo Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 27 sierpnia 2012 r. znak RPO-710234-I/12/KM w sprawie jawności umów podpisanych przez gminę Warszawa).

Sąd Rejonowy w Sopocie w wyroku z 30 listopada 2010 r., sygn. akt I C 337/10, rozstrzygając powództwo o udostępnienie informacji publicznej stwierdził: *W ocenie Sądu takie fragmenty umowy jak dotyczące jej zakresu przedmiotowego, wysokości opłaty administracyjnej czy terminu jej uregulowania za tajemnicę przedsiębiorcy w rozumieniu art. 5 ust. 2 u.d.i.p. uznane być nie mogą. Nie odnoszą się one bowiem w żadnym stopniu do indywidualnych cech, uprawnień czy właściwości *Plastica sp. z o.o. we Frydrychowie* i pozwanego.*

Biorąc pod uwagę powyższe, wniosek jest uzasadniony.

